

Arrest

nr. 285 358 van 27 februari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 27 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. ZWART en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 2 september 2020, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 10 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoekers vingerafdrukken werden op 26 november 2019 in Griekenland afgenomen (Eurodac).

Op 26 oktober 2020 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende zijn minderjarigheid.

1.2. Op 27 september 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 27 september 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 10/09/2020
Overdracht CGVS: 01/03/2021*

U werd gehoord in een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 6 oktober 2021 van 10u38 tot 15u28, bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocaat, meester Pascal NGENZEBUHORO, loco voor meester Louise ZWART, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van afkomst Pashtun te zijn en tot de stam Uryakhel te behoren. U bent geboren op de 24 april 2003 in uw dorp Zerani in het Qarghayi district van de provincie Laghman. U bent acht jaar lang naar een madrassa geweest.

Toen u acht of negen jaar oud was, begon u naar de madrassa te gaan. Uw vader was op dat moment werkloos, en had hierdoor ruzie met uw grootvader, met wie jullie samenwoonden. Hierdoor ging uw gezin apart wonen. Uw vader begon met werken. Hij vertelde u dat hij vrachtwagenchauffeur was en goederen vervoerde van buitenlanders, maar later hoorde u dat uw vader eigenlijk een talibanstrijder was.

Tien of elf dagen voor uw vertrek overleed uw vader. Nadat uw vader was omgekomen, zorgde uw broer voor zijn begrafenis. U kwam die namiddag thuis. U vroeg toen aan uw moeder wat er was gebeurd, maar ze vertelde u niets. U ging slapen en de volgende ochtend werd u wakker om naar de madrassa te gaan. U merkte op dat uw broer in de kamer lag te slapen en zei tegen uw moeder dat hij vroeg thuis was. Uw moeder bevestigde dit slechts en stuurde u naar de madrassa. Twee dagen later werd er 's avonds op de deur geklopt en stond de taliban aan uw deur. Uw broer wilde de deur niet opendoen, maar de taliban dreigde hem dood te schieten als hij dit niet zou doen. Uw broer liet hen binnen en de taliban probeerden hem te overtuigen met hen mee te gaan. Uw broer weigerde echter, waarna ze hem sloegen met een geweer. De taliban waarschuwde hem dat als hij de volgende keer niet met hen mee zou gaan, ze hem dood zouden schieten. Toen u de volgende ochtend wakker werd, zag u dat uw broer onder het bloed zat. U vroeg aan uw moeder wat er was gebeurd, die u hierop alles vertelde en naar de madrassa stuurde. Toen u terug thuis kwam van de madrassa, vertelde uw moeder u dat ze uw broer naar het ziekenhuis had gestuurd omdat hij veel pijn had en dat hij wel zou terugkomen.

Drie dagen later stonden de taliban opnieuw aan jullie deur. Uw moeder wilde initieel de deur niet openen, maar de taliban dreigden de deur open te breken. Ze doorzochten het huis en toen ze u zagen, wilden ze u meenemen om een zelfmoordaanslag te plegen. Uw moeder nam u vast, en weigerde dat u zou worden meegenomen. Ze trachtten u mee te nemen, maar waarschuwden uw moeder dan dat ze haar andere zoon zouden vinden en jullie beiden zouden meenemen, waarna ze weggingen. De volgende dag stuurde uw moeder u naar de madrassa. Uw burens hadden ondertussen klacht ingediend omdat er veel taliban naar jullie huis kwamen. Terwijl u in de madrassa was werd uw huis omsingeld door de overheid. Iemand waarschuwde uw oom, die u kwam halen in de madrassa en u meenam naar zijn huis. Uw oom vertrok onmiddellijk weer en kwam pas na drie dagen terug, waarna hij u liet spreken met uw moeder, die tegen u zei dat uw leven in gevaar was en u weg moest naar het buitenland. Vervolgens bent u uit Afghanistan vertrokken. Na zes maanden kwam u aan in België waar u op 10 september 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen enkel identiteitsbewijs kan voorleggen dat zowel uw identiteit als uw leeftijd zou kunnen staven, maar baseert u zich enkel op uw verklaringen. Uw uitleg over de taskara die u beweerde gehad te hebben, is evenwel niet eens coherent te noemen: bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming op 10 september 2020, verklaarde u dat uw taskara verloren ging toen u op weg was naar Griekenland (DVZ Registratie Verzoek om Internationale Bescherming). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweerde u dan weer dat uw originele taskara nog thuis in Afghanistan was en daar voegt u aan toe dat u een kopie zou gehad hebben, die u evenwel in Iran zou kwijt gespeeld zijn (Verklaring DVZ, punt 25). U beweert vervolgens dan weer zonder documenten gereisd te hebben (Verklaring DVZ, punt 33). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, beweert u dat u van plan was uw taskara te laten komen, maar dat uw voogd gezegd heeft dat het niet nodig is (CGVS, p. 4). Verder is het laakbaar dat u zich van verschillende namen bedient. Bij aankomst in België gaf u als familienaam "Afghan" op en als voornaam "R." en ontkende u over aliases te beschikken (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, 10 september 2020). Vervolgens laat u uw familienaam corrigeren naar "U." en uw voornaam wordt "R." (Verklaring DVZ, punten 1 en 2, 4 februari 2021). U heeft bewust onderweg in alle andere landen verschillende namen gegeven (CGVS, p. 5). Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de verzoeker om internationale bescherming moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken kunnen voorleggen. Dat u plots geen contact meer zou hebben met uw moeder sedert zo'n drie maanden, doet dan ook de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 3).

Bovendien heeft u maandenlang door Europa gereisd zonder ergens internationale bescherming aan te vragen, gezien de Griekse autoriteiten verklaren dat u er geregistreerd werd voor illegale binnenkomst op 27 november 2019 en er een Hit Eurodac werd geregistreerd in Griekenland daags daarvoor (Brief van Dublin Unit Griekenland dd. 04/01/2021 en Hit Eurodac in het administratief dossier). Vervolgens reisde u luidens uw eigen verklaringen nog door een reekse Europese landen, eveneens zonder daar asiel aan te vragen. U reisde langs Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk (Verklaring DVZ, punt 33). Dat u verschillende EU-landen doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen, getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag namelijk redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland.

Uw asielrelaas bevat verder een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig onderuit haalt.

Om te beginnen slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat uw vader lid was van de taliban. U weet namelijk amper iets te vertellen over de activiteiten van uw vader. Gevraagd wat uw vader juist deed voor de taliban, beperkt u zich tot te stellen dat uw vader is overleden. Nogmaals gevraagd wat uw vader juist deed voor de taliban, kan u slechts zeggen dat u niet weet wat uw vader allemaal deed en u slechts van uw broer gehoord heeft dat hij door een kogel is geraakt, hetgeen geen antwoord is op de vraag (CGVS, p. 13). Nogmaals gevraagd om te vertellen wat uw vader juist deed voor de taliban, voegt u uiteindelijk nog toe dat hij gewoon bij de taliban was om deel te nemen aan gevechten (CGVS, p. 18). Evenmin weet u te vertellen waarom uw vader bij de taliban is gegaan (CGVS, p. 18-19). Bovendien zijn uw verklaringen over hoe u wist dat uw vader lid was van de taliban helemaal niet coherent. U verklaart namelijk dat uw moeder u dit zou verteld hebben nadat uw broer door de taliban in elkaar was geslagen en u aan uw moeder vroeg wat er gebeurd was en waarom hij in elkaar geslagen was, waarna uw moeder u alles zou hebben verteld (CGVS, p. 13). Gevraagd naar wat uw moeder u dan juist vertelde, blijven uw verklaringen echter zeer vaag en beperkt u zich ertoe dat ze u zou gezegd hebben dat de taliban kwamen om uw broer mee te nemen, uw broer niet ging en dat ook uw vader is omgekomen en herhaalt vervolgens nog eens dat uw moeder niets anders heeft gezegd. Uit uw antwoord blijkt dus dat uw moeder u toen helemaal niet gezegd heeft dat uw vader bij de taliban was. U voegt er nog aan toe dat toen de taliban kwamen, ze toen zeiden dat uw vader het juiste pad had gekozen en ze nu wilden dat jullie hetzelfde gingen doen (CGVS, p. 17). U zou dus met andere woorden niet van uw moeder hebben gehoord dat uw vader bij de taliban was, maar van de taliban zelf. Verder zijn ook uw verklaringen over de dood van uw vader tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij DVZ verklaarde u namelijk dat uw vader omkwam tijdens gevechten tussen de taliban en de overheid (DVZ verklaring, p. 2, punt 5), terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart helemaal niet te weten hoe uw vader is omgekomen. U stelt namelijk dat uw broer weliswaar zei dat hij zou zijn gestorven door een kogel, maar jullie niet weten waar en ook niet of het tijdens een gevecht is gebeurd of door de taliban is doodgeschoten (CGVS, p. 17). Het is daarbij eveneens bevreemdend dat uw broer niet tegen u of tegen uw moeder zou gezegd hebben waar uw vader begraven is. Alhoewel het niet onaannemelijk is dat uw oudere broer, als oudste zoon, dit allemaal regelde, is het echter weinig aannemelijk dat hij deze informatie niet zou delen met u en uw moeder (CGVS, p. 17-18). Dat uw verklaringen over de activiteiten van uw vader vaag, weinig aannemelijk en niet coherent zijn, doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Ook uw verklaringen over uw problemen met de taliban die zouden zijn begonnen na de dood van uw vader, kunnen niet overtuigen. Het gedrag van de taliban zoals u het voorstelt, is namelijk niet aannemelijk. Zo zouden de taliban een eerste maal naar uw huis zijn gekomen omdat ze uw broer wilden meenemen. In plaats van uw broer effectief mee te nemen, zoals ze eigenlijk wilden, zouden ze eerst uw broer in elkaar geslagen hebben, hem vervolgens hebben gewaarschuwd dat ze opnieuw zouden terugkomen om hem mee te nemen en hem met de dood bedreigd hebben (CGVS, p. 14). Gevraagd waarom ze hem niet onmiddellijk meenamen, stelt u simpelweg dat uw broer dit weigerde en ze hem dan in elkaar sloegen en hij in zo'n slechte staat was dat hij niet langer kon meegaan (CGVS, p. 19-20). Als de taliban uw broer echter werkelijk zouden willen meenemen, is het weinig aannemelijk dat ze dit niet gewoon onmiddellijk zouden doen, zeker gezien ze hem op deze manier nog eens de tijd gaven om weg te geraken. Het is daarbij zeer bevreemdend dat uw broer zodanig zwaar gewond zou zijn door de slagen van de taliban en bijgevolg in te slechte staat was om meegenomen te worden, maar dat hij wel nog op eigen houtje met een taxi naar de kliniek zou kunnen gaan (CGVS, p. 20). Nog vreemder is dat uit uw verklaringen blijkt dat niemand van uw familie nog zou hebben nagevraagd bij de mensen van de taxi of het ziekenhuis of zij informatie hebben over uw broer. Als uw broer namelijk werkelijk zou verdwenen zijn, kan er toch verwacht worden dat uw familie ook enige pogingen doet om hem terug te vinden. Dat uw moeder zou gezegd hebben dat hij misschien zou terug komen, is een excuus dat ondertussen, anderhalf jaar later, bezwaarlijk serieus kan worden genomen (CGVS, p. 20). Ook de verklaringen over uw eigen gedrag zijn niet aannemelijk. Zo verklaart u geen veiligheidsmaatregelen te hebben genomen nadat de taliban een eerste maal langs kwamen. U stelt hierover dat u niet wist wanneer de taliban gingen komen en u dus niets gedaan heeft (CGVS, p. 20). Dat uw familie echter geen veiligheidsmaatregelen zou nemen, terwijl de taliban jullie hadden gewaarschuwd dat ze nog eens gingen langkomen, kan niet overtuigen. Dat jullie niet dachten dat er ook een probleem zou kunnen ontstaan voor u (CGVS, p. 20), is bezwaarlijk een goed excuus te noemen, gezien uw familie wel had kunnen verwachten dat de taliban nog op zoek zouden komen naar uw broer.

Ook het tweede bezoek van de taliban aan uw huis weet u niet aannemelijk te maken. De taliban zouden deze keer gemerkt hebben dat uw broer er niet was, en u willen meenemen, maar vervolgens weer vertrokken zijn zonder dit te doen, met opnieuw een waarschuwing dat ze zouden terugkomen en de volgende keer u én uw broer zouden meenemen (CGVS, p. 14). Dat de taliban weer zouden vertrekken zonder te krijgen wat ze wilden, kan hoegenaamd niet overtuigen. Op deze manier kon namelijk niet enkel uw broer van hen ontsnappen, maar ook u nog eens. U stelt bovendien zelf al dat ze waren begonnen met u gedwongen mee te nemen (CGVS, p. 14). Uw uitleg waarom ze dit dan niet deden, met name dat uw moeder u vast had en u niet losliet ondanks dat ze geslagen werd, kan niet overtuigen, gezien de taliban met vier mannen langskwamen en het weinig logisch is dat vier talibanleden uw moeder niet zouden kunnen overmeesteren. Hierop gewezen, geeft u toe dat dit inderdaad wel mogelijk was en komt u met het nieuwe excuus aandraven dat de taliban bang waren dat de burens de politie op de hoogte gingen brengen en ze er aangevallen zouden worden (CGVS, p. 20-21). Dat de taliban echter plots te bang waren om u mee te nemen, nadat ze al een keer eerder waren langsgelkomen waarbij ze uw broer in elkaar geslagen zouden hebben, en nu ook al volledig uw huis zouden hebben doorzocht, is opnieuw een uitermate zwak excuus. Dat uw verklaringen over het gedrag van de taliban en uw eigen gedrag zoveel onaannemelijkheden bevatten, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Via uw opmerkingen die u via uw advocaat bezorgde op 4 november 2021, laat u nog weten dat de taliban een eerste maal naar uw huis kwamen drie dagen voor uw vertrek. Dit valt echter niet te verenigen met de verklaringen die u aflegde tijdens uw persoonlijk onderhoud. Daar verklaart u namelijk dat de taliban een eerste maal langs kwamen zo'n zeven dagen voor uw vertrek (CGVS, p. 19), u vertelt namelijk dat er tussen de eerste en tweede keer dat de taliban langs kwamen drie nachten zaten, u de volgende dag naar uw oom ging, die pas drie dagen later thuis kwam en u vervolgens uit het land vertrok (CGVS, p. 14-15).

Dat u dan in uw opmerkingen plots beweert dat de taliban pas drie dagen voor uw vertrek een eerste maal naar uw huis kwamen, houdt geen enkele steek met de logica in het tijdsverloop in de verklaringen die u tijdens uw persoonlijk onderhoud aflegde.

Voor de volledigheid kan nog worden toegevoegd dat wat betreft uw verklaringen dat u Afghanistan moest verlaten omdat de taliban u wilde meenemen, erop gewezen moet worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf en de EUAA Country Guidance van april 2022) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

De overige opmerkingen die u nog via uw advocaat bezorgde op 4 november 2021, doen verder geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Het geheel van bovenstaande elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Bijgevolg kan in uw hoofd niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om

aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit.

De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt."

Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- "- ARTIKEL 3 VAN HET EUROPEES VERDRAG VOOR DE RECHTEN VAN DE MENS (HIERNA EVRM)*
- ;*
- ARTIKEL 1 A VAN DE CONVENTIE VAN GENÈVE VAN 28 JULI 1951 ;*
- ARTIKEL 7 VAN HET HANDVEST VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE EUROPESE UNIE ;*
- ART. 48/4 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 ;*
- ART. 48/6 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 ;*

- ARTIKELEN 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN DE BESTUURSHANDELINGEN (GEBREK IN DE MOTIVERING) ;
- ARTIKEL 26 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT TOT REGELING VAN DE WERKING VAN EN DE RECHTSPLEGING VOOR HET COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN ;
- HET ALGEMEEN BEGINSSEL VAN VOORZICHTIGHEID ;
- HET ALGEMEEN BEGINSSEL VAN BEHOORLIJK BESTUUR, VAN REDELIJKHEID EN ZORGVULDIGHEID (AFWEZIGHEID VAN EEN BEHOORLIJKE ANALYSE VAN HET VERZOEK CONFORM DE WETTELIJKE BEPALINGEN EN GELET OP ALLE PERTINENTE ELEMENTEN) ;”.

2.1.1.1. Verwestering

Verzoeker betoogt dat hij na een lange periode in België te hebben geleefd hij bij een terugkeer naar Afghanistan door de taliban zal worden aanzien als ongelovige. Hij verblijft reeds sinds oktober 2020 in België. Er werd hier geen onderzoek naar gedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, door te vragen naar zijn gedragingen, zijn conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de duur van het verblijf in een Westers land of verzoekers zichtbaarheid.

Verzoeker meent dat hij uit een zeer conservatief milieu afkomstig is en dat zijn jarenlange verblijf in Europa het zeer waarschijnlijk maakt dat hij met vervolging geconfronteerd zal worden in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Verzoeker betoogt verder uitgebreid en op theoretische wijze dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund.

2.1.1.2. Subsidiaire bescherming

Verzoeker meent dat de situatie in Afghanistan uiterst precair is op vlak van veiligheid en op humanitair vlak. Verzoeker meent ook dat de prangende socio-economische situatie mogelijks te wijten is aan de taliban. Een terugkeer naar de provincie Laghman zou een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM dan wel artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker licht toe aan de hand van algemene informatie.

2.1.1.3. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de vernietiging van de bestreden beslissing.

De situatie in Afghanistan is verontrustend en deze werd onvoldoende onderzocht.

2.1.1.4. Inventaris van de bronnen die worden aangevoerd in het verzoekschrift:

- <https://www.bijbelboek.nl/koran/8:12;>
- [http://www.refworld.org/docid/51ffdca34.html;](http://www.refworld.org/docid/51ffdca34.html)
- UNHCR Proceduregids, punt 203;
- [https://www.rtbf.be/info/monde/detail_l-afghanistan-aux-mains-des-talibans-panique-a-kaboul-les-nouveaux-maitres-ement-la-terreur-les-afghans-fuient?id=10824566;](https://www.rtbf.be/info/monde/detail_l-afghanistan-aux-mains-des-talibans-panique-a-kaboul-les-nouveaux-maitres-ement-la-terreur-les-afghans-fuient?id=10824566)
- [https://www.demorgen.be/nieuws/machtsovername-compleet-taliban-roepen-islamitisch-emiraat-van-afghanistan-uit~b60690af/;](https://www.demorgen.be/nieuws/machtsovername-compleet-taliban-roepen-islamitisch-emiraat-van-afghanistan-uit~b60690af/)
- [https://news.un.org/fr/story/2021/07/1100682;](https://news.un.org/fr/story/2021/07/1100682)
- [https://www.tijd.be/politiek-economie/belgie/federaal/geen-gedwongen-terugkeer-naar-afghanistan-voor-afgewezen-asielzoekers/10326047.html;](https://www.tijd.be/politiek-economie/belgie/federaal/geen-gedwongen-terugkeer-naar-afghanistan-voor-afgewezen-asielzoekers/10326047.html)
- [https://www.cgvs.be/nl/actueel/opschorting-beslissingen-afghanistan;](https://www.cgvs.be/nl/actueel/opschorting-beslissingen-afghanistan)
- [https://www.refworld.org/country,,UNHCR,,AFG,,611a4c5c4,0.html;](https://www.refworld.org/country,,UNHCR,,AFG,,611a4c5c4,0.html)
- [https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/08/17/evacuaties-afghanistan;](https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/08/17/evacuaties-afghanistan)
- <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/08/10/burgeroorlog-in-afghanistan-is-nu-onvermijdelijk-navo-en-vs-v;>
- [https://www.nytimes.com/2021/08/17/world/asia/taliban-leaders-kabul.html;](https://www.nytimes.com/2021/08/17/world/asia/taliban-leaders-kabul.html)
- [https://www.thejournal.ie/protesters-vent-defiance-against-taliban-amid-uncertainty-in-afghanistan-5527292-Aug2021;](https://www.thejournal.ie/protesters-vent-defiance-against-taliban-amid-uncertainty-in-afghanistan-5527292-Aug2021)
- [https://www.hln.be/nieuws/taliban-staan-niet-langer-toe-dat-afghanen-naar-luchthaven-kabool-gaan-om-land-te-verlaten~a5a42fca/;](https://www.hln.be/nieuws/taliban-staan-niet-langer-toe-dat-afghanen-naar-luchthaven-kabool-gaan-om-land-te-verlaten~a5a42fca/)
- [https://www.rtbf.be/info/monde/detail_afghanistan-les-talibans-affirment-avoir-pris-le-controle-de-certaines-parties-de-l-aeroport-de-kaboul?id=10831297;](https://www.rtbf.be/info/monde/detail_afghanistan-les-talibans-affirment-avoir-pris-le-controle-de-certaines-parties-de-l-aeroport-de-kaboul?id=10831297)

- <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/08/26/persco-afghanistan/>;
- https://www.rtf.be/info/monde/detail_afghanistan-au-moins-85-morts-dans-le-double-attentat-a-l-aeroporto-de-kaboul?id=10830779;
- <https://www.lesoir.be/391543/article/2021-08-27/double-attentat-kaboul-au-moins-90-morts-les-etats-unis-ne-se-laisseront-pas>;
- https://www.rtf.be/info/monde/detail_afghanistan-quel-risque-terroriste-representent-l-etat-islamique-et-al-qaida-face-aux-talibans?id=10830090;
- https://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/afghanistan;
- "G. Verluyten en H. El Hajji, 'Rudi Vranckx: "1 miljoen Afghaanse kinderen dreigen te overlijden door gebrek aan medische zorg en eten"', VRT NWS, 29 november 2021; S. George en K. De Young, 'As Afghanistan's economy collapses, international community looks for innovative ways to avoid humanitarian disaster', *The Washington Post*, 28 november 2021";
- "EASO, 'COI Query on Afghanistan: Governance and state administration under the Taliban', 15 november 2021, p. 6";
- "UNHCR, 'UN High Commissioner for Refugees appeals for global engagement to address Afghanistan's needs', 17 maart 2022";
- "Human Rights Watch, 'Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis: Without a Functioning Central Bank, Aid Not Enough', 17 maart 2022";
- "S. Van Poucke, 'VN trekt aan alarmbel over Afghanistan', VRT NWS, 31 maart 2022".

2.1.2. Op 6 januari 2023 legde de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met daarin de volgende informatie:

"EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022

COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>".

2.1.3. Op 11 januari 2023 legde verzoeker een aanvullende nota neer met daarin landeninformatie van Nansen van 18 oktober 2022 en VRT nieuws van 7 december 2022 die wijst op het risico in hoofde van terugkeerders naar Afghanistan.

2.1.4. Ter terechtzitting legde verzoeker een aanvullende nota neer met daarin stukken ter staving van diens integratie:

- 1: Schoolattest;
- 2: Arbeidsovereenkomst;
- 3: Aanbevelingsbrief;
- 4: Getuigenverklaringen.

2.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “*die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren*”.

2.3.1. De bestreden beslissing oordeelde op goede gronden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de vervolging van verzoeker daar hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn identiteit (i), zijn verzoek om internationale bescherming een gebrek aan hoogdringendheid vertoont (ii), hij niet aannemelijk maakt dat zijn vader lid van de taliban was (iii) en zijn eigen ervaringen met de taliban niet kunnen overtuigen (iv).

Verzoeker voert in verzoekschrift geen inhoudelijk verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat het aan verzoeker toekomt om de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten te weerleggen, doch is er geen sprake van enig concreet inhoudelijk verweer in het verzoekschrift. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Het aanvoeren van een vrij vertaald gesprek in de aanvullende nota, doch zonder hier ook maar enige duiding bij te bieden kan niet worden aanzien als enige vorm van ernstig verweer (aanvullende nota verzoeker van 13 januari 2023, zie punt 2.1.3.).

Bij gebrek aan enig dienstig verweer treedt de Raad de bestreden beslissing dan ook bij en acht de motieven in de bestreden beslissing inzake verzoekers problemen met de taliban pertinent en correct en neemt ze over:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen enkel identiteitsbewijs kan voorleggen dat zowel uw identiteit als uw leeftijd zou kunnen staven, maar baseert u zich enkel op uw verklaringen. Uw uitleg over de taskara die u beweerde gehad te hebben, is evenwel niet eens coherent te noemen: bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming op 10 september 2020, verklaarde u dat uw taskara verloren ging toen u op weg was naar Griekenland (DVZ Registratie Verzoek om Internationale Bescherming). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweerde u dan weer dat uw originele taskara nog thuis in Afghanistan was en daar voegt u aan toe dat u een kopie zou gehad hebben, die u evenwel in Iran zou kwijt gespeeld zijn (Verklaring DVZ, punt 25). U beweert vervolgens dan weer zonder documenten gereisd te hebben (Verklaring DVZ, punt 33). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, beweert u dat u van plan was uw taskara te laten komen, maar dat uw voogd gezegd heeft dat het niet nodig is (CGVS, p. 4). Verder is het laakbaar dat u zich van verschillende namen bedient. Bij aankomst in België gaf u als familienaam “Afghan” op en als voornaam “R.” en ontkende u over aliases te beschikken (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, 10 september 2020). Vervolgens laat u uw familienaam corrigeren naar “U.” en uw voornaam wordt “R.” (Verklaring DVZ, punten 1 en 2, 4 februari 2021). U heeft bewust onderweg in alle andere landen verschillende namen gegeven (CGVS, p. 5). Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de verzoeker om internationale bescherming moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken kunnen voorleggen. Dat u plots geen contact meer zou hebben met uw moeder sedert zo’n drie maanden, doet dan ook de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 3).

Bovendien heeft u maandenlang door Europa gereisd zonder ergens internationale bescherming aan te vragen, gezien de Griekse autoriteiten verklaren dat u er geregistreerd werd voor illegale binnenkomst op 27 november 2019 en er een Hit Eurodac werd geregistreerd in Griekenland daags daarvoor (Brief van Dublin Unit Griekenland dd. 04/01/2021 en Hit Eurodac in het administratief dossier). Vervolgens reisde u luidens uw eigen verklaringen nog door een reeks Europese landen, eveneens zonder daar asiel aan te vragen. U reisde langs Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk (Verklaring DVZ, punt 33). Dat u verschillende EU-landen doorkruiste zonder er bescherming aan te vragen, getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag namelijk redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland.

Uw asielrelaas bevat verder een opeenstapeling van eigenaardigheden en tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas volledig onderuit haalt.

Om te beginnen slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat uw vader lid was van de taliban. U weet namelijk amper iets te vertellen over de activiteiten van uw vader. Gevraagd wat uw vader juist deed voor de taliban, beperkt u zich tot te stellen dat uw vader is overleden. Nogmaals gevraagd wat uw vader juist deed voor de taliban, kan u slechts zeggen dat u niet weet wat uw vader allemaal deed en u slechts van uw broer gehoord heeft dat hij door een kogel is geraakt, hetgeen geen antwoord is op de vraag (CGVS, p. 13). Nogmaals gevraagd om te vertellen wat uw vader juist deed voor de taliban, voegt u uiteindelijk nog toe dat hij gewoon bij de taliban was om deel te nemen aan gevechten (CGVS, p. 18). Evenmin weet u te vertellen waarom uw vader bij de taliban is gegaan (CGVS, p. 18-19). Bovendien zijn uw verklaringen over hoe u wist dat uw vader lid was van de taliban helemaal niet coherent. U verklaart namelijk dat uw moeder u dit zou verteld hebben nadat uw broer door de taliban in elkaar was geslagen en u aan uw moeder vroeg wat er gebeurd was en waarom hij in elkaar geslagen was, waarna uw moeder u alles zou hebben verteld (CGVS, p. 13). Gevraagd naar wat uw moeder u dan juist vertelde, blijven uw verklaringen echter zeer vaag en beperkt u zich ertoe dat ze u zou gezegd hebben dat de taliban kwamen om uw broer mee te nemen, uw broer niet ging en dat ook uw vader is omgekomen en herhaalt vervolgens nog eens dat uw moeder niets anders heeft gezegd. Uit uw antwoord blijkt dus dat uw moeder u toen helemaal niet gezegd heeft dat uw vader bij de taliban was.

U voegt er nog aan toe dat toen de taliban kwamen, ze toen zeiden dat uw vader het juiste pad had gekozen en ze nu wilden dat jullie hetzelfde gingen doen (CGVS, p. 17). U zou dus met andere woorden niet van uw moeder hebben gehoord dat uw vader bij de taliban was, maar van de taliban zelf. Verder zijn ook uw verklaringen over de dood van uw vader tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Bij DVZ verklaarde u namelijk dat uw vader omkwam tijdens gevechten tussen de taliban en de overheid (DVZ verklaring, p. 2, punt 5), terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart helemaal niet te weten hoe uw vader is omgekomen. U stelt namelijk dat uw broer weliswaar zei dat hij zou zijn gestorven door een kogel, maar jullie niet weten waar en ook niet of het tijdens een gevecht is gebeurd of door de taliban is doodgeschoten (CGVS, p. 17). Het is daarbij eveneens bevreemdend dat uw broer niet tegen u of tegen uw moeder zou gezegd hebben waar uw vader begraven is. Alhoewel het niet onaannemelijk is dat uw oudere broer, als oudste zoon, dit allemaal regelde, is het echter weinig aannemelijk dat hij deze informatie niet zou delen met u en uw moeder (CGVS, p. 17-18). Dat uw verklaringen over de activiteiten van uw vader vaag, weinig aannemelijk en niet coherent zijn, doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Ook uw verklaringen over uw problemen met de taliban die zouden zijn begonnen na de dood van uw vader, kunnen niet overtuigen. Het gedrag van de taliban zoals u het voorstelt, is namelijk niet aannemelijk. Zo zouden de taliban een eerste maal naar uw huis zijn gekomen omdat ze uw broer wilden meenemen. In plaats van uw broer effectief mee te nemen, zoals ze eigenlijk wilden, zouden ze eerst uw broer in elkaar geslagen hebben, hem vervolgens hebben gewaarschuwd dat ze opnieuw zouden terugkomen om hem mee te nemen en hem met de dood bedreigd hebben (CGVS, p. 14). Gevraagd waarom ze hem niet onmiddellijk meenamen, stelt u simpelweg dat uw broer dit weigerde en ze hem dan in elkaar sloegen en hij in zo'n slechte staat was dat hij niet langer kon meegaan (CGVS, p. 19-20). Als de taliban uw broer echter werkelijk zouden willen meenemen, is het weinig aannemelijk dat ze dit niet gewoon onmiddellijk zouden doen, zeker gezien ze hem op deze manier nog eens de tijd gaven om weg te geraken. Het is daarbij zeer bevreemdend dat uw broer zodanig zwaar gewond zou zijn door de slagen van de taliban en bijgevolg in te slechte staat was om meegenomen te worden, maar dat hij wel nog op eigen houtje met een taxi naar de kliniek zou kunnen gaan (CGVS, p. 20). Nog vreemder is dat uit uw verklaringen blijkt dat niemand van uw familie nog zou hebben nagevraagd bij de mensen van de taxi of het ziekenhuis of zij informatie hebben over uw broer. Als uw broer namelijk werkelijk zou verdwenen zijn, kan er toch verwacht worden dat uw familie ook enige pogingen doet om hem terug te vinden. Dat uw moeder zou gezegd hebben dat hij misschien zou terug komen, is een excuus dat ondertussen, anderhalf jaar later, bezwaarlijk serieus kan worden genomen (CGVS, p. 20). Ook de verklaringen over uw eigen gedrag zijn niet aannemelijk. Zo verklaart u geen veiligheidsmaatregelen te hebben genomen nadat de taliban een eerste maal langs kwamen. U stelt hierover dat u niet wist wanneer de taliban gingen komen en u dus niets gedaan heeft (CGVS, p. 20). Dat uw familie echter geen veiligheidsmaatregelen zou nemen, terwijl de taliban jullie hadden gewaarschuwd dat ze nog eens gingen langkomen, kan niet overtuigen. Dat jullie niet dachten dat er ook een probleem zou kunnen ontstaan voor u (CGVS, p. 20), is bezwaarlijk een goed excuus te noemen, gezien uw familie wel had kunnen verwachten dat de taliban nog op zoek zouden komen naar uw broer.

Ook het tweede bezoek van de taliban aan uw huis weet u niet aannemelijk te maken. De taliban zouden deze keer gemerkt hebben dat uw broer er niet was, en u willen meenemen, maar vervolgens weer vertrokken zijn zonder dit te doen, met opnieuw een waarschuwing dat ze zouden terugkomen en de volgende keer u én uw broer zouden meenemen (CGVS, p. 14). Dat de taliban weer zouden vertrekken zonder te krijgen wat ze wilden, kan hoegenaamd niet overtuigen. Op deze manier kon namelijk niet enkel uw broer van hen ontsnappen, maar ook u nog eens. U stelt bovendien zelf al dat ze waren begonnen met u gedwongen mee te nemen (CGVS, p. 14). Uw uitleg waarom ze dit dan niet deden, met name dat uw moeder u vast had en u niet losliet ondanks dat ze geslagen werd, kan niet overtuigen, gezien de taliban met vier mannen langskwamen en het weinig logisch is dat vier talibanleden uw moeder niet zouden kunnen overmeesteren. Hierop gewezen, geeft u toe dat dit inderdaad wel mogelijk was en komt u met het nieuwe excuus aandraven dat de taliban bang waren dat de burens de politie op de hoogte gingen brengen en ze er aangevallen zouden worden (CGVS, p. 20-21). Dat de taliban echter plots te bang waren om u mee te nemen, nadat ze al een keer eerder waren langsgelkomen waarbij ze uw broer in elkaar geslagen zouden hebben, en nu ook al volledig uw huis zouden hebben doorzocht, is opnieuw een uitermate zwak excuus. Dat uw verklaringen over het gedrag van de taliban en uw eigen gedrag zoveel onaannemelijkheden bevatten, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Via uw opmerkingen die u via uw advocaat bezorgde op 4 november 2021, laat u nog weten dat de taliban een eerste maal naar uw huis kwamen drie dagen voor uw vertrek. Dit valt echter niet te verenigen met de verklaringen die u aflegde tijdens uw persoonlijk onderhoud.

Daar verklaart u namelijk dat de taliban een eerste maal langs kwamen zo'n zeven dagen voor uw vertrek (CGVS, p. 19), u vertelt namelijk dat er tussen de eerste en tweede keer dat de taliban langs kwamen drie nachten zaten, u de volgende dag naar uw oom ging, die pas drie dagen later thuis kwam en u vervolgens uit het land vertrok (CGVS, p. 14-15). Dat u dan in uw opmerkingen plots beweert dat de taliban pas drie dagen voor uw vertrek een eerste maal naar uw huis kwamen, houdt geen enkele steek met de logica in het tijdsverloop in de verklaringen die u tijdens uw persoonlijk onderhoud aflegde.

Voor de volledigheid kan nog worden toegevoegd dat wat betreft uw verklaringen dat u Afghanistan moest verlaten omdat de taliban u wilde meenemen, erop gewezen moet worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf en de EUAA Country Guidance van april 2022) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

De overige opmerkingen die u nog via uw advocaat bezorgde op 4 november 2021, doen verder geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Het geheel van bovenstaande elementen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas dermate dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Bijgevolg kan in uw hoofdte niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging."

2.3.2. In zoverre uit het verzoekschrift kan worden gedistilleerd dat verzoeker van mening is dat 'verwesterde Afghanen' of 'terugkeerders' een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet oordeelt de Raad als volgt:

Artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet bepaalt dat "een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer:

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en

- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd;"

Er dient te zijn voldaan aan beide voorwaarden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89).

Verwestering is geen aangeboren kenmerk, noch een kenmerk met gemeenschappelijke achtergrond dat niet kan worden gewijzigd. Evenmin is het een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de verzoeker om internationale bescherming dermate fundamenteel is, dat niet mag worden geëist dat hij of zij dit opgeeft (eerste voorwaarde).

Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Uit de rapporten die voorliggen, blijkt evenwel dat deze groep zeer divers is, zowel wat de achterliggende motieven en oorzaken van verwestering betreft als de mate waarin en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert. Er kan ook niet worden gesteld dat 'verwesterde Afghanen' of 'terugkeerders' in Afghanistan een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu al deze 'verwesterde Afghanen' en 'terugkeerders' hun eigenheid behouden (tweede voorwaarde). Afhankelijk van de mate waarin ze zijn 'verwesterd', zal een andere uitdrukking worden gegeven aan hun re-integratie in Afghanistan. Bovendien kan deze re-integratie afhankelijk zijn van hun sociale en familiale status, hun gender, hun opleidingsniveau en de al dan niet diverse of overheersende cultuur in Afghanistan.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat 'verwesterde Afghanen' of terugkeerders' niet kunnen worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet, omdat niet is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden.

In de vervolgingsgronden is er echter ook sprake van 'godsdienst' en 'politieke overtuiging'. Deze vervolgingsgronden handelen over kenmerken die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. Zoals het Hof van Justitie heeft overwogen, omvat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond 'godsdienstige overtuiging' wordt geboden, slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Het moet gaan om gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te behouden. Ook voor het slagen van een verzoek op de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' is vereist dat het gedrag is gebaseerd op een politieke overtuiging en bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Opdat de verwestering valt onder een van deze vervolgingsgronden is dus vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt.

In casu besluit de Raad dat een louter verblijf in Europa in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Daarnaast is het niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspant om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. In de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van april 2022 wordt immers aangegeven dat personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch worden beschouwd. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (p. 78, p. 80-81). Het gaat aldus om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken dat hem of haar een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, "*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*", par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid 'to play the game'.

Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, acht de Raad het van belang vooreerst zicht te krijgen op de huidige 'geldende normen' in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en op het handhavingsbeleid ervan.

Ten eerste blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat de *de facto* regering van de taliban de vorige grondwet van de Islamitische Republiek Afghanistan heeft opgeschort. Ook werd er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De sharia laat verschillende interpretaties toe en kent verschillende stromingen. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). In de meest recente landeninformatie geeft EUAA aan dat het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, hoewel de '*de facto*' taliban-regering reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd heeft, net als de provinciale *de facto* regeringen. Bij de machtsovername heeft de *de facto* regering de rechterlijke macht ontmanteld. Het systeem van rechtspreken dat de taliban voor de machtsovername in bepaalde landelijke gebieden hebben ingevoerd, trachten ze over te brengen naar de stedelijke centra. In dit systeem zijn vonnissen grotendeels gebaseerd op mondeling bewijs (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 29- 31). Deze *de facto* regering heeft opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: MPVPV) opgericht. Een ministerie dat ook bestond toen de taliban van 1996 tot 2001 over Afghanistan heersten. Dit ministerie wordt heden geleid door Sheikh Muhammad Khalid Hanafi, een religieuze geleerde. Hij zou zelf een minder conservatieve stroming binnen de taliban vertegenwoordigen, maar zijn *de facto* ministerie telt verschillende conservatieve geleerden die een strikte toepassing van de sharia wensen (EUAA *Afghanistan security situation* augustus 2022, p. 30). De MPVPV is gemandateerd om de interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven.

Volgens UNAMA bestaat het mandaat uit “een mix van beleidsbepaling, advies, toezicht, klachtenbehandeling en handhavingsbevoegdheid over een reeks onderwerpen”. Het officiële discours is dat de richtlijnen afkomstig uit dit *de facto* ministerie slechts aanbevelingen zijn, maar ze worden in vele gebieden daadwerkelijk gehandhaafd, waarbij ook geweld wordt gebruikt. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat de MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden en muziek heeft verstrengd.

Op 15 juni 2022 had UNAMA weet van ten minste 30 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41-42). Het MPVPV bestaat uit drie directoraten, waaronder “een afzonderlijk departement binnen Kaboel”. Het eerste directoraat is verantwoordelijk voor het uitvoeren van hisbah (gemeenschapsmoraal) en heeft tien agenten (muhtasibeen) in elk politiedistrict. Het geeft advies aan personen bij controleposten, alsook bij ceremonies, winkels en andere openbare plaatsen. Het tweede directoraat waarborgt de veiligheid van voormalige tegenstanders van de taliban door hen kaarten uit te reiken zodat ze hun immuniteit kunnen aantonen. Het derde directoraat behandelt de klachten met betrekking tot wangedrag van de taliban. Het ministerie is ook opgedeeld in een civiele en een militaire afdeling waarbij de militaire afdeling de gevallen van wangedrag van personeelsleden behandelt. Echter blijkt uit de landeninformatie dat dit *de facto* ministerie in bepaalde provincies onderbemand is, waardoor het nog niet volledig operationeel is. Het is onduidelijk over welke provincies het gaat, maar in steden is dit *de facto* ministerie beter georganiseerd. In verschillende gebieden bemoeien talibancommandanten en andere functionarissen zich aldus met “gedrags- en kledingkwesities” (EUAA *Afghanistan security situation augustus 2022*, p. 30, en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 41).

Ten tweede blijkt uit de informatie waarnaar het rapport “*Afghanistan Security Situation*” van EUAA van augustus 2022 verwijst dat een systeem gelijkaardig aan het MPVPV reeds sinds 2016-2017 werd ingevoerd door de taliban in de landelijke gebieden die ze volledig onder hun controle hadden. De toepassing van “*amr bil-maruf*” (“*deugdzaamheidsbevordering*” ofwel “*de talibancodes*”) verschilde vóór de machtsovername door de taliban van district tot district daar officiële beleidslijnen of precieze richtlijnen ontbraken. Het ontbreken van een samenhangend beleid en richtlijnen voor de hele beweging betekende dat het lot van overtreders plaatselijk werd bepaald door amr bil-maruf of rechtstreeks door plaatselijke commandanten, in samenwerking met de plaatselijke geestelijken en in overeenstemming met de plaatselijke gevoeligheden. Weliswaar waren bepaalde talibancommandanten tolerant ten aanzien van bepaalde gedragingen en activiteiten zoals het niet hebben van een baard, het luisteren naar muziek, het schoollopen van meisjes, enzovoort daar ze de bevolking voor zich trachtten te winnen (voetnoot 152: Sabawoon Samim, *Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*, van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation augustus 2022*, p. 30). Echter waren er ook berichten die wezen op een tendens om geleidelijk aan een strenger beleid te voeren naarmate de taliban meer invloed kregen in een gebied (EUAA *common analysis april 2022*, p. 78). Heden bestaan er nog steeds lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 45-48).

In de landeninformatie wordt aangegeven dat zuidelijk Afghanistan een gebied is waar de sociale normen de afgelopen 20 jaar minder veranderd zijn, in tegenstelling tot delen van oostelijk, zuidoostelijk, centraal en noordelijk Afghanistan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 42 en 46). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van de MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de facto* ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de facto* ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 45).

Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, *Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*, van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation augustus 2022*, p. 30).

Ten derde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat burgers zich vrij kunnen verplaatsen daar de *de facto* taliban-autoriteiten weinig “*directe beperkingen*” hebben opgelegd, maar dat het gevaarlijk kan zijn vanwege opdringerige controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders op te sporen en vanwege de handhaving van de talibancodes. Deze controleposten bevinden zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden, maar komen bijzonder weinig voor op plaatsen die ver van steden verwijderd zijn. In juli 2022 werd opgemerkt dat in de Pansjhirvallei alsook nabij de Afghaans-Iraanse grens meer checkpoints worden opgericht.

Via deze checkpoints speuren de taliban naar voormalige medewerkers van het Afghaans leger en politie. Zij beschikken over lijsten met namen en foto's van voormalige medewerkers (EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan* augustus 2022, p. 68 en 70). Nadat een aantal schietpartijen zich aan de controleposten hebben voorgedaan, hebben de *de facto* talibanautoriteiten opgeroepen om meer "professionals" in dienst te nemen en werd ook een speciale eenheid opgericht om toezicht te houden op de controleposten (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 32).

Ten vierde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten bestaat over Afghanen die Afghanistan hebben verlaten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Echter heeft de *de facto* talibanregering wel voorrang gegeven aan paspoorten voor arbeiders die in het buitenland werken, wat erop wijst dat zij het economische aspect begrijpt, hoewel zij zich ook bewust is van het feit dat velen in het buitenland het niet met haar eens zijn. Verder wordt er een onderscheid gemaakt tussen de mannen van Pashtu origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken, wat een oude traditie is, en de mannen die naar Europa en de Verenigde Staten vertrokken zijn, wat als "verkeerd" en "verdacht" wordt beschouwd (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Evenwel hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. In maart 2022 heeft de taliban een "Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren" opgericht. Deze commissie is in mei 2022 van start gegaan en mag onder meer informatie verzamelen over personen die uit Afghanistan zijn vertrokken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 50-51). Volgens de terugkeercommissie zijn 150 voormalige regeringsfunctionarissen en politieke figuren teruggekeerd. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt voorts dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 53-54). De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd. Er wordt melding gemaakt van vluchten uit Turkije met passagiers uit het Westen die banden hadden met Afghanistan. Het lijkt erop dat ze voor een kort verblijf zijn teruggekeerd (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). Het is wel zo dat de infrastructuur van de *de facto* taliban-regering uiterst zwak is, en de taliban niet in staat worden geacht om de terugkeerders op te sporen en te controleren. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders echter weten wie is teruggekeerd. Die informatie zal de talibanregering in Kaboel echter hoogstwaarschijnlijk niet bereiken (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan, Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 38, in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55). In hetzelfde rapport van Denmark, "DIS, Afghanistan" wordt daarentegen wel aangegeven dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze verweven zijn met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in de steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betreffende lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtu-gebieden. Hun inlichtingennetwerken zijn minder ontwikkeld in andere delen van het land waar ze voor de machtsovername weinig of niet aanwezig waren.

Vandaar ook dat ze in grotere steden controleposten installeren waar ze de inhoud van telefoons bekijken (Denmark, DIS, *Afghanistan, Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 55).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Een bron oordeelde dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Evenwel hebben internationale media bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media (Denmark, DIS, *Afghanistan, Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24, in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*). Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban.

De Raad is zich ervan bewust dat ook de drie recente rapporten van EUAA van augustus 2022 erkennen dat ze sinds de machtsovername door de taliban met verschillende uitdagingen geconfronteerd worden in het verzamelen van informatie over Afghanistan. De rapporten wijzen op een verminderde en beperkte mediadekking, de sluiting van lokale mediakanalen en gevluchte journalisten, politieke inmenging van de

taliban in het werk van journalisten, bedreigingen van en geweld tegen verslaggevers en mediakanalen en moeilijkheden om de betrouwbaarheid van bronnen/informatie te verifiëren en te bevestigen, vooral met betrekking tot sociale media. Ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met uitdagingen waarmee verschillende organisaties geconfronteerd worden in hun bronnenonderzoek, blijkt uit objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Immers, niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert zal worden beschouwd als verwesterd omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*” van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”.

Aldus blijft een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk. Een persoonlijk risico voor verzoeker om als verwesterd te worden beschouwd en om deze reden in Afghanistan te worden vervolgd, moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Dit neemt niet weg dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk is (*Country Guidance Afghanistan* van EUAA van april 2022, p. 49). De meest recente landeninformatie die door beide partijen bijgebracht wordt, laat niet toe anders te oordelen.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij aangereikt te worden. Voorts blijkt uit de beschikbare landeninformatie opgenomen in het rechtsplegingsdossier momenteel niet dat voor alle Afghanen die onder het profiel vallen van een toegeschreven verwestering een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees vervolging is nog steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij ook rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren, zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land en de zichtbaarheid van de persoon. Aldus kan de Raad de richtlijnen van EUAA waarnaar verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (*Country Guidance Afghanistan* van EUAA van april 2022, p. 81).

Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. Dit dient samen met andere individuele elementen beoordeeld te worden.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker die sinds september 2020 in België verblijft, meent dat hij de taal machtig is en de Westerse normen heeft aanvaard. Verzoeker legt een schoolattest neer, alsook een arbeidscontract en een resem aan getuigenissen van zijn collega's.

Uit de voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Er liggen onvoldoende elementen voor om te besluiten dat verzoeker werkelijk ‘verwesterd’ zou zijn. Aangaande diens schooltraject merkt de Raad op dat uit het neergelegde attest blijkt dat verzoeker net geen vier maanden het OKAN-traject volgde vooraleer de school te verlaten, hetgeen bezwaarlijk kan worden aanzien als een volwaardige opleiding. De Raad merkt verder op dat verzoeker een mail neerlegt waaruit een voornemen blijkt om een cursus Nederlands te volgen. Behoudens dit voornemen zijn er geen concrete stavingstukken die wijzen op een gevolgd integratietraject door verzoeker.

De getuigenissen van zijn collega's duiden op het gegeven dat verzoeker taallessen zou volgen, doch is het evenwel niet duidelijk om welke lessen dit zou gaan. Gezien verzoeker een veelheid aan documenten neerlegt kan er redelijkerwijze worden verwacht dat hij, indien hij bijkomende opleidingen zou volgen, hiervan bewijzen zou neerleggen. Aangaande de tewerkstelling van verzoeker merkt de Raad op dat verzoeker één arbeidsbetrekking heeft uitgeoefend. Uit de veelheid aan getuigenissen en aanbevelingen neergelegd door verzoeker blijkt dat hij een graag geziene collega is. Evenwel kan de Raad uit deze één enkele tewerkstelling niet afleiden dat verzoeker de Westerse waarden en normen op zulke mate heeft geïnternaliseerd dat een terugkeer naar Afghanistan niet mogelijk is. De Raad merkt bovendien op dat verzoeker nog steeds Pashtoe spreekt (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 1).

De in zijn verzoekschrift bijgebrachte landeninformatie kan deze bovenstaande beoordeling niet ombuigen zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, *quod non*.

De Raad merkt op dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker plaatsvond na de machtsovername van de taliban en hij aldus de opportuniteit had om specifieke elementen aanhalen ten gevolge van deze machtsovername.

De vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een toegeschreven verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep is in het licht van het voorgaande *in casu* niet relevant. Voorts kan er niet worden gesteld dat 'terugkeerders' in Afghanistan een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu al deze 'terugkeerders' hun eigenheid behouden. Bijgevolg kunnen 'terugkeerders' niet worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota van 11 januari 2023 louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Bovendien wijst de Raad er nog op dat verzoeker in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag heeft gemaakt van een dergelijke vrees.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: "*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*".

Samenvattend kan worden besloten dat, in het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, een onmenselijke behandeling aldus moet worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten

dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (EASO *Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)*, december 2016, p. 109).

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance Afghanistan*” van EUAA van april 2022 waarin wordt gesteld dat het algemene gebrek aan gezondheidszorg, onderwijs of andere socio-economische omstandigheden (zoals moeilijkheden om in levensonderhoud te voorzien of in huisvesting) niet vallen binnen het toepassingsgebied van artikel 15, b), van de Richtlijn 2011/95/EU, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor, bv. wanneer er sprake is van een intentionele weigering van adequate gezondheidszorg aan een verzoeker (p. 32 en 115).

Uit de landeninformatie kan niet worden vastgesteld dat een specifieke actor overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk is voor de humanitaire omstandigheden in Afghanistan, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

Uit de beschikbare landeninformatie volgt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, waaronder een reeds bestaande precaire economische situatie, milieuomstandigheden zoals natuurrampen en een terugkerende droogte die in combinatie met het gewapend conflict en aanhoudend geweld nefast is voor de voedselzekerheid, alsook de specifieke economische gevolgen van de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afgaanse overheid.

De humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. Dit is een standpunt dat tevens wordt gevolgd door andere rechtscolleges in de Europese Unie (zie bv. Oberverwaltungsgericht Hamburg, 23 februari 2022 – 1 Bf 282/20.A), minstens is de Raad geen andersluidende rechtspraak bekend.

De precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren. Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Bij gebrek aan een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet en een element van opzettelijkheid, blijkt dat *in casu* geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan dan ook geen aanleiding geeft tot het toekennen van internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviseerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Sinds het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban is er een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met Improvised Explosive Devices (IED's) allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige Afghan National Defense and Security Forces (ANSF) alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front (NRF) in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

De Raad beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Indien er actueel situaties zouden zijn van die aard dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, zou er informatie of zouden er minstens indicaties zijn in die richting. Bovenal, indien deze uitzonderlijke situatie wordt aangevoerd, ontslaat dit verzoeker niet van de noodzaak om thans concrete elementen aan te brengen in dit verband, bijvoorbeeld met betrekking tot zijn regio van herkomst, *in casu* de provincie Laghman. Verzoeker laat na deze aan te voeren.

Tot slot kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP